

Az OMKE adóankétje.

Az OMKE adóügyi szaktanácskozást hívott össze. Az ankét célja az volt, hogy adórendszerünkben és az adókra vonatkozó törvényes jogszabályokban megjelöltesse azok az intézkedések, amelyek bénítólag hatnak a magyar közgazdaságra.

Ebbe a szempontba állott be az ankét valamennyi előadása. Nem adótechnikai, nem pénzügytani, vagy tisztán adójogi szempontok voltak tehát a döntőek, hanem kiindulva Csonka-Magyarország mai gazdasági helyzetéből, a gazdasági kérdéseknek kellett alárendelni úgy az államkincstár, mint a pénzügyi politika esetleges követelményeit is.

Az ankét megnyitó értekezletén ebben az irányban szögezte le az ankét céljait és feladatait *Glücksthal* Samu felsőházi tag, az ankét elnöke. Megnyitó beszédében hivatkozott arra, hogy a gazdasági bajoknak ezernyi oka van. De a bajok kutforrásának vizsgálata közben ott találjuk az adókat is és ezért az ankét feladata: megvizsgálni, mekkora szerep jut a mai bajok felidezésében az adórendszernek és az adminisztrációnak s hogy milyen reformok volnának célszerűek, hogy a kincstár érdeleinek lényeges sérelme nélkül a bajok átütő ereje csökkenjen és a pénzügyi törvényhozás a maga részéről mielőbb hozzájáruljon aktív ténykedéssel a bajok orvoslásához.

Glücksthal Samu einöki megnyitója a mai gazdasági helyzet képét rajzolta meg. Hivatkozott arra, hogy Budapest áruforgalma a vidék felé négy esztendő alatt csaknem a felére csökkent. Hivatkozott a munkanélküliségnek a tüneteire, a fizetésképtelenségek számának emelkedésére és mindezen körülmények eredményére: a depopulációra. Kimutatta azt, hogy amíg a berlini, párisi, londoni, new-yorki, bécsi és prágai részvény-index az elmúlt esztendőben emelkedett, addig a budapesti tőzsdén fekvő vagyon ugyanez alatt az esztendő alatt mintegy 30%-kal csökkent. Helyi okoknak kell tehát közrejátszaniok Magyarország krízisénel.

Az ankét első ülésén a tőzsde helyzetével kapcsolatosan a társulati adó problémái kerültek megvitatásra. A kérdés előadója *Eber* Antal, a Magyar-Olasz Bank vezérigazgatója volt, aki nagyvonalu előadásában a pénzügytanra hivatkozással mutatta ki azt, hogy a normális adóztatási maximum 20%. Ezzel szemben a társulati adó és pótlékai 40%-os adóterhet jelentenek, már pedig a tőkének a vállalkozásokba való bekapcsolódása és ezzel az ország gazdasági életének az etapizmus megnyilvánulásán kívül álló, tehát természetes fellendülése

nem képzelhető el addig, amig 100 P oszthalék jövedelmet 40 P közteher sujt. Szóvá tette a tárcarészcsevények kétszeres adóztatásának kérdését, amelyek lehetetlenné teszik a Holding társulatokat, a részvénytársaságok föld- és házbirtokának esetében kétszeres hozadéki adóztatását és előadásának eredményeként a társulati adó terheinek leszállítását, a kétszeres adóztatás elkerülését kérte.

Az előadáshoz fűződő vitában *Kállay Tibor* ny. pénzügyminiszter bírálta adórendszerünket. A gazdasági életre gyors hatást és eredményt az adóterhek leszállításától és az ezzel kapcsolatos adminisztrációs túltengés megszüntetésétől vár. Reformálandónak tartja a forgalmiadót, maximálni kell a községi szolgáltatásokat és ezáltal oly rezsiköltségeket teremteni, amelyekkel meg tud birkózni a magyar közgazdaság.

Nyulászny János arra hivatkozott, hogy a részvénytársaságok az adóhatóságok előtt a legteherbíróbb adóalanyokként szerepelnek és ennek a következménye az, hogy elviselhetetlen terhek rakattak azok vállaira. A társulati adón felül az illetékterhek aránytalanságának illusztrálására kimutatja azt, hogy 11.000.000 pengő kimutatott nyereséget a budapesti pénzintézeteknél 1.800.000 pengő társulati adó, 1.500.000 pengő adópótlék és 1.835.000 pengő illetékterhek sujt. A társulatokra vonatkozó adójogi anyag örökösen változik. Ez az örökös bizonytalanság és ingadozás az, amely lehetetlenné tesz minden kalkulációt és ily módon megakasztja a vállalatokba való tőkebefektetést.

Az anket második tárgya a forgalmi adók reformja volt. A kérdés előadója *Székács Imre*, az OMKE alelnöke arra hivatkozott, hogy egy oly adónem, amely 360.000 adóalanyal és az adóellenőrök ezreivel operál, nem lehet helyes. Észrendők óta hiába kinlódik a kereskedelem a külföld előnyének megszüntetéséért, az adóadminisztráció csökkentéséért és egyéb helyi jellegű sérelmek megszüntetéséért. Hasonló a helyzet a fényüzési adó terén is, ahol luxusadó rendszerünk kizárólag a külföldről származó csempészet előmozdítására alkalmas. Kivánatosnak tartja ezért forgalmiadó rendszerünknel a fázisrendszerre való áttérést és ezenfelül a fényüzési cikkek fokozatos leépítését.

A vitában *Fischer Ödön*, *Eppinger Károly* stb. vettek részt.

Az anketen még két előadás csoport van hátra. *Tury Zoltán* m. kir. közigazgatási bíró előadása az általános kereseti-, jövedelem- és vagyonadó problémáiról és dr. *Bodroghy József*nek, az OMKE titkáranak előadása az adminisztráció és jogbizonytalanság forgalombénítő hatásairól.